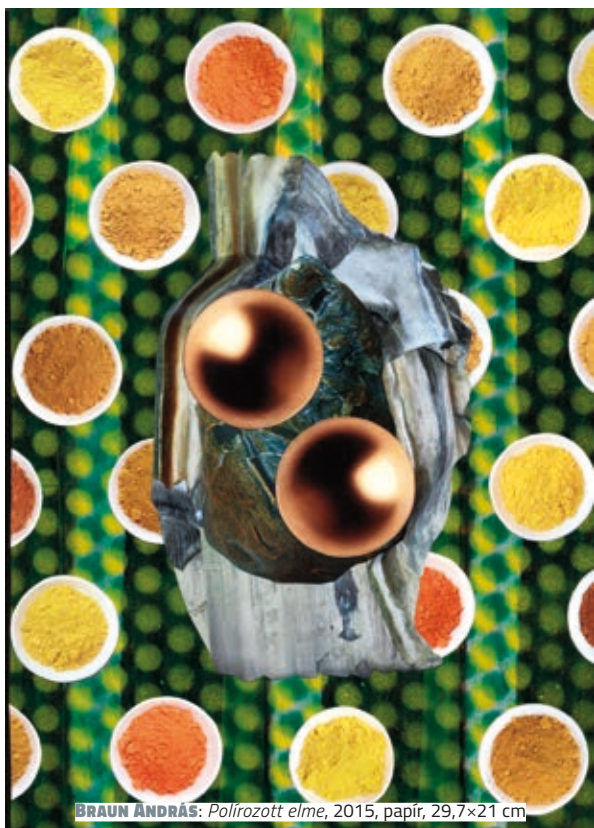

ABA-NOVÁK VILMOS: Vándorkomédiások, 1930-as évek, olaj, fa, 57,5x68 cm

HUNGART © 2018

Vándorkomédiások

Aba-Novák Vilmos már sokszor méltatott, a komédiások világát bemutató festményei ismét az érdeklődés előterébe kerülnek 2018 decemberében, hiszen a sorozat eddig lappangónak hitt, a *Vándorkomédiások* című darabját állítják ki, majd bocsátják árverésre a Bodó Galéria és Aukciósház decemberi aukcióján. A művész már diákkorában, az állatkertben rajzolva felfigyelt a közeli vurstlik eseményeire és azok mutatványosaira, de a cirkuszi tematika az 1930-as évektől válik életművében uralkodóvá – az akkoriban működő cirkuszok, például Czája József társulata vagy a Miraculum jellegzetes figuráit vitte vászonra. A *Vándorkomédiások* című festményének központi alakjai, a piros dresszes artistolányok, a művész *Cirkuszi kikiáltó* című 1932-es festményén is feltűntek. Molnos Péter monográfiájában a festményt *Artisták* címmel a lappangó képek között tartja számon, 1935-ös datálással.

BRAUN ANDRÁS: Polírozott elme, 2015, papír, 29,7x21 cm

Félszáz év után nyílt Schöffer-kiállítás Rómában

November 20. óta a Római Magyar Akadémia Galériájában (Falconieri Palota) látogatható Nicolas Schöffer (1912–1992) *Luce in movimento* (Mozgó fény) című kiállítása. A tárlat Schöffer közel 40 művét (tus, ceruza, nyomat, kollázs, akril, installáció, szobor) tárja a közönség elé. 1968-ban mozgó szobraiért Schöffer kapta meg a Velencei Biennálé nagydíját, a következő évben pedig az ő műveivel nyitotta meg kapuit a híres római Studio Farnese. 1980-ban Kálocsán, egykori szülőházában nyílt meg a Schöffer Múzeum, amelynek gazdag anyagát a művész adományozta szülővárosának. Nicholas Schöffer 1992. január 8-án hunyt el Párizsban. Alkotásai megtalálhatók Európa és Amerika számos nagyvárosában.

NICOLAS SCHÖFFER kinetikus szobra a Múcsarnok 2015-ös kiállításán

HUNGART © 2018

RAF – Kortárs Karácsonyi Vásár 2018

Idén először rendezik meg a Resident Art Fair – Kortárs Karácsonyi Vásárt az A.P.A (Atelier Pro Arts) kiállítóterében, a Horánszky utca 5.-ben. A több mint 100 fiatal feltörekvő művész és néhány már elismert kortárs alkotó műveit felvonultató vásáron az alkotásokat kedvező áron vásárolhatják meg az érdeklődők. A képek az alkotók legújabb művei közül, közvetlenül a műteremből kerülnek ki. A válogatásban a festmények mellett nagy számban található sokszorosított grafikák – mindegyik szignált, számozott, azaz egyedi példány. A RAF 2018-as karácsonyi vásárának célja, hogy a kortárs művészet minél szélesebb rétegek, így akár a fiatalabb generáció számára is elérhetővé váljon.

FRED W. MCDARRAH: Norman Bluhm a 4th Avenue-i loftstúdiójában, 1961
HUNGART © 2018

New York kreatív pezsgése

Fred W. McDarragh (1926–2007) ötven éven át dokumentálta a háború utáni Egyesült Államok kulturális életének ikonjait. A Village Voice egykori fotográfusának képeiből ősztől a New York-i Parrish Art Museumban látható változás. McDarragh munka közben, a műtermükben, az otthonukban vagy a szállásukon fotografálta az East Enden vagy Long Islanden élő, netán a legendás városnegyedeket felkereső képzőművészeket. Az 1959 és 1979 között készült fotókon mások mellett Norman Bluhm, James Brooks, Elaine de Kooning, Willem de Kooning, Roy Lichtenstein és Robert Motherwell portréja is látható. Csupa olyan alkotóé, akiknek a művei is megtekinthetők a Parrish Art Museum gyűjteményében.

Sámánamuletek és mokaszinok a MET-ben

A múzeum épülete a delavárok egykori szálláshelyén áll – olvasható a manhattani Metropolitan Museum of Arts bejárati ajtaján. A szokatlan szöveg annak szól, hogy az intézmény jelenleg két, az indiánok művészetével foglalkozó tárlatnak is helyt ad.

Charles és Valerie Diker gyűjteménye – közel ötven törzs tagjai által készített, száznál is több tárgy kiállításával – az indiánok díszítőművészetét mutatja be, a másik kiállítás pedig arra a kérdésre keresi a választ, miként látták az őslakosokat az európai és az Amerikába települt képzőművészek. Az elkövetkező hónapokban az indián diaszpóra helyzetéről rendeznek majd beszélgetéseket, sőt, törzsi vezetők és kortárs képzőművészek részvételével megvalósuló tárlatvezetések is tartanak a múzeumban.

Mokaszin az 1830-as évekből, bőr, len, pamut, selyem, üveg- és fémdíszek

Szabadság híd – Új horizontok a városban

foto: Harigányi Norbert, 2016

Új horizontok

November 25-én befejeződött a 16. Velencei Nemzetközi Építészeti Biennálé. A legjobb nemzeti pavilonnak járó Arany Oroszlán-díjat Svájc projektje nyerte el, a főkurátor kiállításán „a legkiemelkedőbb egyéni szereplő” díjat pedig a portugál építész, Eduardo Souto de Moura kapta. A magyar pavilonban a főtémához kapcsolódva egy urbanisztikai fókuszú kiállítás volt látható *Szabadság híd – Új horizontok a városban* címmel, melynek kurátora a Kultúrgorilla (Oravec Júlia, Göttler Anna, Tornyánszki Éva), építésze a Studio Nomad (Pásztor Bence, Pongor Soma, Tarcali Dávid) voltak.

A „Freespace” tematikába kiválóan illeszkedő magyar kiállítás fogadtatása mind a látogatók, mind a szakma részéről pozitív volt. Az Elle DECOR Italia a magyart a legsikeresebb pavilonok közé sorolta, a Professione Architetta pedig a tíz kihagyhatatlan pavilon egyikeként jegyezte. Az Artribune a kiállítás „erős és világos narratíváját” emelte ki, a Forbes felidézte, hogy a budapesti történet „egy

útlezárásnak indult, s a Velencei Építészeti Biennálé egyik legmenőbb kiállítása lett belőle”, a Financial Times szakírója pedig a szintén kilátót építő – s a zsűri különdíját elnyerő – brit pavilonnal való összehasonlításban a magyar koncepció komplexebb hátterét méltatta.